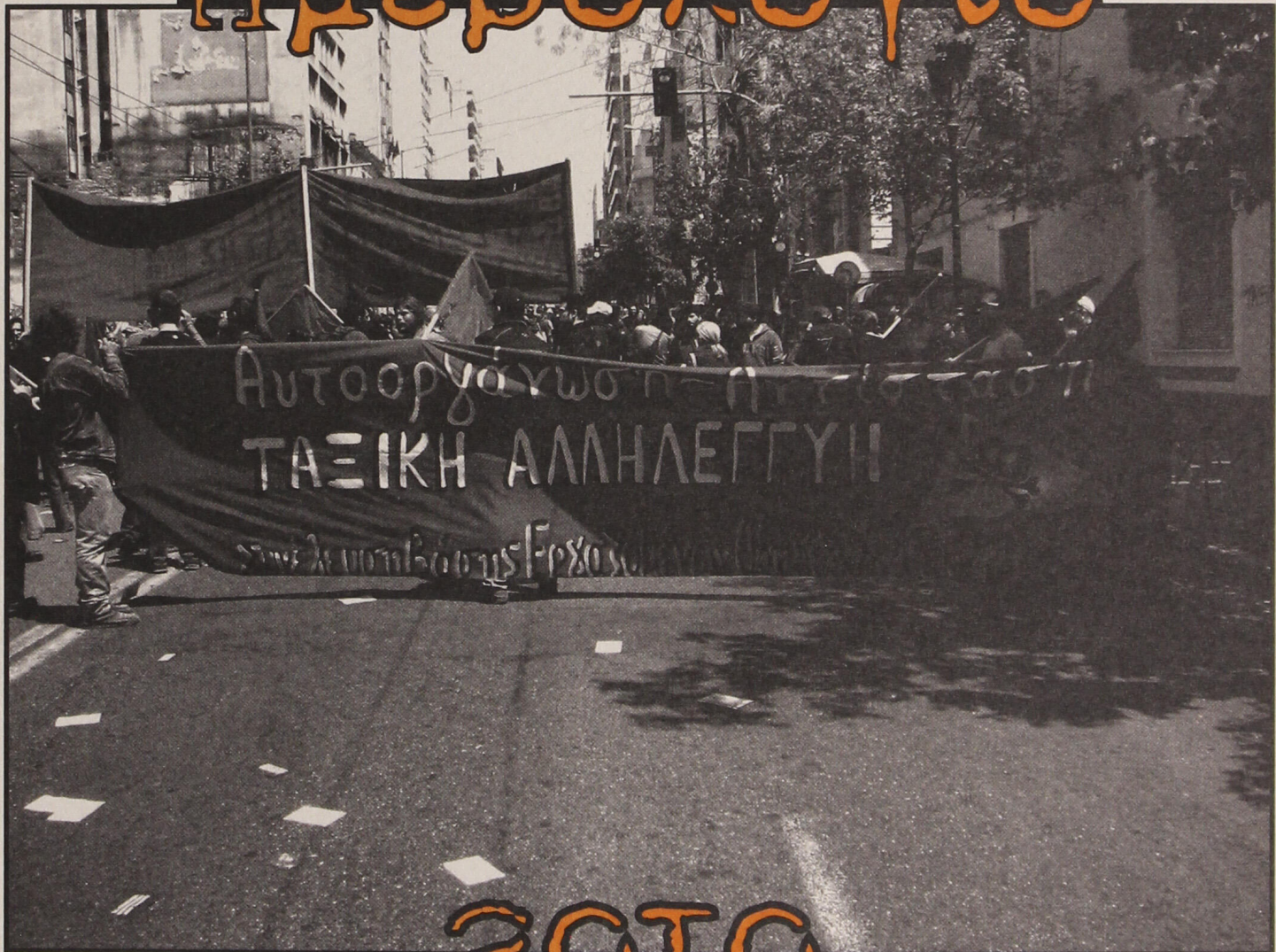

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΗΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Συλλογική σύμβαση εργασίας
Βαρέα & ανθυγιεινά
Εξοπλισμό προστασίας
Ενιαία ειδικότητα
Κατάργηση των φορτών τερματικών
Μηχανάκι εταιρείας

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

Ημερολόγιο

2010

Λίγα λόγια για Λίγα λόγια για την έκδοση. την έκδοση.

Δουλεύουμε και γνωρίζουμε ότι οι συνθήκες εργασίας γίνονται όλο και πιο δύσκολες. Όχι μόνο αυξάνονται οι απαιτήσεις (υψηλότερη αποδοτικότητα, πιο ευέλικτα ωράρια κ.α) στον εργασιακό μας χώρο, αλλά και κατά την αναζήτηση εργασίας. Τα εργατικά κεκτημένα καταστρατηγούνται από τ' αφεντικά ενώ το κράτος φροντίζει να νομοθετεί με τέτοιο τρόπο ώστε να υπερασπίζεται τα συλλογικά συμφέροντα των αφεντικών, μιας και αυτός είναι ο «ιστορικός» λόγος ύπαρξης, να ρυθμίζει την εργασία με τέτοιο τρόπο που να εγγυάται την ταξική ειρήνη και την αέναη εκμετάλλευσή μας από τ' αφεντικά. Για τους εργάτες και τις εργάτριες αυτό δεν μεταφράζεται σε απλά πιο δύσκολες εργασιακές συνθήκες αλλά και σε μια όλο και πιο ελαστική, ευέλικτη και γεμάτη αβεβαιότητα ζωή.

Αποφασίσαμε στη φετινή έκδοση του ημερολογίου να καταπιαστούμε με μια σειρά σημαντικών αντεργατικών νόμων, χωρίς φυσικά να καταφέρουμε να αναφερθούμε σε όλους και σε όλες τις λεπτομέρειες τους. Για παράδειγμα αφήσαμε έξω όλο το κομμάτι που έχει να κάνει με τους συμβασιούχους του δημοσίου, που πάνω τους εφαρμόστηκαν πολλοί από τους νόμους αυτούς. Την απόφαση αυτή τη πήραμε για δύο κυρίως λόγους: Ο πρώτος, και ο πιο προφανής, είναι ότι χρειάζεται να γνωρίζουμε τη νομοθετική βάση με την οποία τ' αφεντικά μας ξεζουμίζουν όλο και πιο συστηματικά, χειρουργικά και με περίσσια ένταση. Ανεξαρτήτως «δεξιάς» ή «σοσιαλισμού» οι νόμοι παραμένουν το ίδιο αντεργατικοί και η εκμετάλλευση εντείνεται, μιας και οι νόμοι αυτοί έχουν θεσμοθετηθεί, συμπληρωθεί και βελτιωθεί - πάντα για λογαριασμό του κεφαλαίου και των αφεντικών - από όλα τα κόμματα εξουσίας, ανεξαρτήτως χρώματος ή και καλά πολιτικής κατεύθυνσης.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι κατά την ανάγνωσή τους διαπιστώσαμε ότι από τις αρχές της δεκαετίας του '90, σημείο αναδιάρθρωσης του ελληνικού καπιταλισμού (μαζική μετανάστευση, ιδιωτική τηλεόραση, εξάπλωση του life style, ιδιωτικοποιήσεις «προβληματικών»...) - αλλά και του παγκόσμιου (κατάρρευση του Ανατολικού μπλοκ, μεταφορά παραγωγής σε χώρες του λεγόμενου 3ου κόσμου, όπου υπάρχουν φθηνά εργατικά χέρια), οι εργατικοί και όχι μόνο, νόμοι που ψηφίστηκαν είχαν ένα σταθερό προσανατολισμό: Στόχευαν να κτυπήσουν την εγγυημένη εργασία, τη «μονιμότητα», τις «βέβαιες» - αν υπάρχουν τέτοιες εκτός δημοσίου - εργασιακές σχέσεις, στόχευαν στην απορύθμιση του χρόνου εργασίας, των μισθών και των «σάνταρ» κεκτημένων. Και δεν σταματούν εκεί, επιδιώκουν να κτυπήσουν τους εργατικούς αγώνες, την απειθαρχία και να μεταλλάξουν το εργασιακό μοντέλο, όχι μόνο στον ιδιωτικό τομέα, αλλά και στο δημόσιο (να θυμίσουμε, ότι το ελληνικό κράτος είναι ο μεγαλύτερος εργοδότης στην Ελλάδα).

Οι νέοι εργατικοί νόμοι πριμοδότησαν και έστρωσαν το δρόμο στην κινητικότητα της εργασίας, δηλαδή στην αναγκαστική μας μετακίνηση από μια δουλειά σε άλλη σε σύντομα χρονικά διαστήματα. Το γεγονός αυτό αποτυπώνεται καθαρά μέσα από τους νόμους της μερικής απασχόλησης, των εργολαβικών αναθέσεων, των ενοικιαζόμενων εργαζόμενων και στην απελευθέρωση των απολύσεων. Ανάγλυφο παράδειγμα αποτελεί ο νόμος για τις εργολαβικές αναθέσεις ή για τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους. Οι νόμοι διαμορφώνουν ένα καθεστώς όπου ένας εργαζόμενος καλείται να εργάζεται 2 μήνες σε μία εργολαβία, τρεις μήνες αλλού, να παραμένει άνεργος και μετά να εργάζεται πάλι εκ περιτροπής. Σε κάθε περίπτωση για να εξασφαλίσει εργασία, ο ενδιαφερόμενος, αφενώς θα πρέπει να μη διαμαρτύρεται όταν καταπατούνται τα δικαιωμάτά του, αφετέρου να αποδίδει με υψηλούς ρυθμούς εργασίας και τέλος να είναι πρόθυμος να αλλάζει συνεχώς περιβάλλον εργασίας.

Παραπέρα, οι νέοι νόμοι οδηγούν στην ελαστικοποίηση του 8ωρου έως και στην πλήρη απορυθμισή του. Οι νέες ρυθμίσεις για τις υπερωρίες, η «διευθέτηση του χρόνου εργασίας», η μερική απασχόληση, η απελευθέρωση του ωραρίου των καταστημάτων είναι μια σειρά νόμων που καταστρατηγούν το 8ωρο και επαναφέρουν συνθήκες εργασίας του πρώιμου καπιταλισμού (δηλαδή τέλη 19ου αιώνα), όπου το 8ωρο ήταν ένα σύντομο ανέκδοτο. Στην καθημερινότητα μας αυτό μεταφράζεται σε 2 δουλειές από 4 ώρες η καθεμία, σε παραπάνω από 8 ώρες εργασίας καθημερινά, ή 6 μέρες την εβδομάδα σε 2 ή 3 δουλειές για να τα βγάλω πέρα κλπ-. Για παράδειγμα η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, όπου το αφεντικό αποφασίζει μόνο του αν θα το εφαρμόσει ή όχι, δεν αφήνει κανένα πρόσχημα. Δουλειά χωρίς συγκεκριμένο ωράριο - ο νόμος ορίζει μέχρι 12 ώρες ημερησίως - , ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες της εταιρείας, πραγματικές ή όχι. Έτσι η δουλειά για τ' αφεντικό βγαίνει με το λιγότερο δυνατό κόστος, η ανεργία αυξάνεται αφού δεν γίνονται προσλήψεις, ενώ για τον εργαζόμενο μειώνεται τόσο το εισόδημα του όσο και ο «ελευθερος χρόνος» του.

Οι νόμοι αυτοί υποτίμησαν περισσότερο την εργατική μας δύναμη και αύξησαν το περιθώριο κέρδους για τ' αφεντικά, μειώνοντας το κόστος της εργασίας μας. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, η μείωση του κόστους των υπερωριών, οι γελοίες αυξήσεις στο βασικό μισθό που «κερδίζει η γσσε» όταν υπογράφει τις νέες συλλογικές συμβάσεις, φανερούν σε μεγάλο βαθμό τα παραπάνω.

«Τέλος» - αν μπορούμε να μιλάμε για τέλος - οι νέοι νόμοι στοχεύουν στη πειθάρχηση της εργατικής τάξης, στη διάλυση του μαχητικού συνδικαλισμού και των αυτόνομων εργατικών αγώνων. Για παράδειγμα πόσο

εύκολο είναι να διεκδικήσει κάποιος ενοικιαζόμενος εργαζόμενος; ή κάποια που εργάζεται με το καθεστώς της υπερεργολαβίας; ή ένας που εργάζεται σε 2-3 διαφορετικές δουλειές για λίγες ώρες στην καθεμία; Οι εργάτες για να αναπτύξουν αγώνες και διεκδικήσεις θα πρέπει τουλάχιστον να βρίσκονται σε κοινούς χώρους εργασίας. Η πολιτική των αφεντικών σπάει αυτή την ιδιότυπη συνεύρεση, όπου η ανταλλαγή των βιωμάτων, η καθημερινή επικοινωνία, η κοινή εκμετάλλευση και η ταξική συνείδηση δημιουργούσαν τις προϋποθέσεις ώστε να χτίζονται σχέσεις αλληλεγγύης, ενότητας, αλληλοσεβασμού που είναι καταλύτες για μια συλλογική ταξική διεκδίκηση. Η αλήθεια είναι όμως ότι παρόλο τις δυσκολίες και τα νέα εμπόδια που υψώνουν τ' αφεντικά, οι εργάτες συνεχίζουν να αγωνίζονται για καλύτερες συνθήκες εργασίας. Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα στην υπόθεση της συνδικαλίστριας Κωνσταντίνας Κούνεβα, στους αγώνες που δίνουν οι ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι αλλά και στα διάχυτα μικροσαμποτάζ και αρνήσεις, όπου καθημερινά συμβαίνουν, απλά και αυτόματα από δεκάδες εργαζόμενους/ες. Η ουσία της μισθωτής σχέσης: είναι μια σχέση εκμετάλλευσης και ένας στυγνός εκβιασμός, που δεν αφήνει περιθώρια και γκρεμίζει κάθε αυταπάτη για το σύνολο των μισθωτών. Αν δεν μιλάς τα όρια της ασυδοσίας και της αυθαιρεσίας των αφεντικών ξεχειλώνουν στο άπειρο.

Όλα αυτά σε μεγάλη έκταση εφαρμόστηκαν έχοντας γίνει πια κανόνας και στο δημόσιο. Η αναδιάρθρωση στον δημόσιο τομέα ήταν πιο «ατσούμπαλη» και εμφανής. Οι δημόσιοι οργανισμοί, όλο και πιο συχνά προσλαμβάνουν προσωπικό με μερική απασχόληση ή με τις νέες «ευέλικτες» μορφές εργασίας, για «έκτακτες» ανάγκες. Οι συμβασιούχοι έγιναν ο κανόνας, για το τρόπο με τον οποίο δουλεύει το δημόσιο. Αυτά και πολλά παραπάνω έγιναν καθεστώς μιας και η αντίδραση των κρατικοδίαιτων συνδικαλιστών ήταν είτε ανύπαρκτη, είτε συναινετική. Τα συγκεκριμένα σωματεία δεν ενέταξαν τους εργαζόμενους με τις νέες ελαστικές σχέσεις εργασίας στα συλλογικά τους όργανα, με αποτέλεσμα τόσο να επεκταθούν αυτές οι σχέσεις εργασίας, όσο και να προκύπτουν εργαζόμενοι 2 και 3 ταχυτήτων στον ίδιο εργασιακό χώρο.

Αυτοί οι νόμοι δεν είναι απλά αντεργατικοί, αυτοί οι νόμοι επεξεργάζονται το σχέδιο διάλυσης της όποιας ταξικής αλληλεγγύης, του όποιου αυτόνομου ταξικού αγώνα αντιστέκεται, ένα σχέδιο κατακερματισμού των κοινωνικών και προσωπικών σχέσεων και του ελεύθερου χρόνου. Ο εργαζόμενος καλείται να «τρέχει» και να είναι αγχωμένος διαρκώς για την εξασφάλιση μιας ζωής που τις περισσότερες φορές τον πνίγει. Καλείται να επιλέξει ανάμεσα στην εξαθλίωση ή στην εργασία όπως την φαντάζεται το αφεντικό του, στη φτώχεια ή σε μια σκατοπληρωμένη ανασφάλιστη ημιαπασχόληση στον δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα.

Σημαντικός παράγοντας για την αναδιάρθρωση του ελληνικού καπιταλισμού είναι και οι μετανάστες, που έφτασαν μαζικά στον Ελλαδικό χώρο στις αρχές της δεκαετίας του '90. Οι μετανάστες υπήρξαν και παραμένουν ο κινητήριο μοχλός για την ανάπτυξη του ελληνικού κεφαλαίου και την κερδοφορία -μικρών ή μεγάλων- αφεντικών. Αφενώς τα media που κατασκεύασαν την εικόνα του «εγκληματία ξένου», αφετέρου η πολιτική του ελληνικού κράτους που δεν αναγνώριζε κανένα δικαίωμα -πολιτικό ή εργασιακό- στους μετανάστες, έστρωσαν το έδαφος, ώστε στο πρόσωπο των μεταναστών να συμβαίνουν ασυδοσίες, αυθαιρεσίες και να εργάζονται πλήρως υποτιμημένοι, υφιστάμενοι στυγνή εκμετάλλευση. Οι μετανάστες αποτέλεσαν την εύκολη λεία, «την ευκαιρία» για γρήγορο και εύκολο πλουτισμό των ντόπιων μικρών και μεγάλων αφεντικών. Ακόμα και σήμερα, 20 χρόνια σχεδόν από την έλευση των μεταναστών, οι συνθήκες εργασίας παραμένουν δυσμενέστερες από αυτές των ντόπιων, ενώ ταυτόχρονα βρίσκονται αντιμέτωποι με διαφόρων ειδών ρατσιστικές συμπεριφορές και εκδηλώσεις είτε από τα media, είτε από το κράτος και τους θεσμούς, είτε από κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας.

Για εμάς βέβαια, το κυρίαρχο δίλημμα δεν είναι «εκμετάλλευση με τους παλιούς όρους ή εκμετάλλευση με τους νέους», αλλά ο αγώνας για μια αταξική κοινωνία, για το τέλος της μισθωτής σκλαβιάς. Μπορεί να ακούγεται ρομαντικό, αλλά είναι η πιο ρεαλιστική πρόταση για μια ζωή πιο αξιοπρεπή, από μια ζωή υποταγής, πειθαρχίας και μοιρολατρίας.

Καλούς αγώνες.

**Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου
Νοέμβριος 2009.**

Γενάρης

ΛΕΓΕΝΤΗ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΗΝ ΔΙΚΤΥΚΟΥ

Λεχίες

☺ Παρασκευή 1

☺ Τετάρτη 6

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Εργολαβικές αναθέσεις

Τα διατάγματα 346/98 και 18/00, αποτελούν εφαρμογή των οδηγιών 92/50 και 97/52 της ΕΟΚ, θεσμοθέτησαν τη δυνατότητα ανάθεσης τμημάτων και δραστηριοτήτων των οργανισμών και των επιχειρήσεων του στενότερου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα σε εργολαβικές εταιρίες.

Στην εταιρεία ΟΙΚΟΜΕΤ- ιδιοκτησίας Ν.Οικονομάκη- που είχε αναλάβει εργολαβικά την καθαριότητα στον ΗΣΑΠ εργαζόταν και η συνδικαλίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα και ενάντια στο καθεστώς των υπερεργολαβιών αγωνίζεται μαζί με το σωματείο της την ΠΕΚΟΠ. Στην ΟΙΚΟΜΕΤ δεν πληρωνόντουσαν δώρα, δεν κολλούσαν βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα, υποχρεωνόντουσαν να υπογράφουν λευκές συμβάσεις εργασίας και να απολύονται κατά το δοκούν, να τους αλλάζουν διαρκώς πόστα για να μην συνδικαλίζονται και να είναι συνεχώς ανασφαλείς. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι

στο πρόσωπο της στις 24 Δεκέμβρη 2008, καθώς σχόλαγε από την δουλειά της. Την επίθεση ακολούθησε ένα τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης και διεκδίκησης καλύτερων εργασιακών συνθηκών. Οι συναδέλφισσες της Κ. Κούνεβα μέσα από το σωματείο τους (ΠΕΚΟΠ) και την αγωνιστικότητά τους κατάφεραν να αλλάξουν το εργασιακό καθεστώς στην ΟΙΚΟΜΕΤ. Τώρα οι εργαζόμενες και οι εργαζόμενοι αμοίβονται στην ώρα τους, παίρνουν τα ένσημά τους, τα δώρα τους, τα επιδόματά τους και δεν υπογράφουν λευκές συμβάσεις εργασίας.

εύκολο είναι να διεκδικήσει κάποιος ενοικιαζόμενος εργαζόμενος; ή κάποια που εργάζεται με το καθεστώς της υπερεργολαβίας; ή ένας που εργάζεται σε 2-3 διαφορετικές δουλειές για λίγες ώρες στην καθημία; Οι εργάτες για να αναπτύξουν αγώνες και διεκδικήσεις θα πρέπει τουλάχιστον να βρίσκονται σε κοινούς χώρους εργασίας. Η πολιτική των αφεντικών σπάει αυτή την ιδιότυπη συνεύρεση, όπου η ανταλλαγή των βιωμάτων, η καθημερινή επικοινωνία, η κοινή εκμετάλλευση και η ταξική συνείδηση δημιουργούσαν τις προϋποθέσεις ώστε να χτίζονται σχέσεις αλληλεγγύης, ενότητας, αλληλοσεβασμού που είναι καταλύτες για μια συλλογική ταξική διεκδίκηση. Η αλήθεια είναι όμως ότι παρόλο τις δυσκολίες και τα νέα εμπόδια που υψώνουν τ' αφεντικά, οι εργάτες συνεχίζουν να αγωνίζονται για καλύτερες συνθήκες εργασίας. Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα στην υπόθεση της συνδικαλίστριας Κωνσταντίνας Κούνεβα, στους αγώνες που δίνουν οι ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι αλλά και στα διάχυτα μικροσαμποτάζ και αρνήσεις, όπου καθημερινά συμβαίνουν, απλά και αυτόματα από δεκάδες εργαζόμενους/es. Η ουσία της μισθωτής σχέσης: είναι μια σχέση εκμετάλλευσης και ένας στυγνός εκβιασμός, που δεν αφήνει περιθώρια και γκρεμίζει κάθε αυταπάτη για το σύνολο των μισθωτών. Αν δεν μιλάς τα όρια της ασυδοσίας και της αυθαιρεσίας των αφεντικών ξεχειλώνουν στο άπειρο.

Όλα αυτά σε μεγάλη έκταση εφαρμόστηκαν έχοντας γίνει πια κανόνας και στο δημόσιο. Η αναδιάρθρωση στον δημόσιο τομέα ήταν πιο «ατσούμπαλη» και εμφανής. Οι δημόσιοι οργανισμοί, όλο και πιο συχνά προσλαμβάνουν προσωπικό με μερική απασχόληση ή με τις νέες «ευέλικτες» μορφές εργασίας, για «έκτακτες» ανάγκες. Οι συμβασιούχοι έγιναν ο κανόνας, για το τρόπο με τον οποίο δουλεύει το δημόσιο. Αυτά και πολλά παραπάνω έγιναν καθεστώς μιας και η αντίδραση των κρατικοδίκαιτων συνδικαλιστών ήταν είτε ανύπαρκτη, είτε συναινετική. Τα συγκεκριμένα σωματεία δεν ενέταξαν τους εργαζόμενους με τις νέες ελαστικές σχέσεις εργασίας στα συλλογικά τους όργανα, με αποτέλεσμα τόσο να επεκταθούν αυτές οι σχέσεις εργασίας, όσο και να προκύπτουν εργαζόμενοι 2 και 3 ταχυτήτων στον ίδιο εργασιακό χώρο.

Αυτοί οι νόμοι δεν είναι απλά αντεργατικοί, αυτοί οι νόμοι επεξεργάζονται το σχέδιο διάλυσης της οποιας ταξικής αλληλεγγύης, του όποιου αυτόνομου ταξικού αγώνα αντιστέκεται, ένα σχέδιο κατακερματισμού των κοινωνικών και προσωπικών σχέσεων και του ελεύθερου χρόνου. Ο εργαζόμενος καλείται να «τρέχει» και να είναι αγχωμένος διαρκώς για την εξασφάλιση μιας ζωής που τις περισσότερες φορές τον πνίγει. Καλείται να επιλέξει ανάμεσα στην εξαθλίωση ή στην εργασία όπως την φαντάζεται το αφεντικό του, στη φτώχεια ή σε μια σκατοπληρωμένη ανασφάλιστη ημιαπασχόληση στον δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα.

Σημαντικός παράγοντας για την αναδιάρθρωση του ελληνικού καπιταλισμού είναι και οι μετανάστες, που έφτασαν μαζικά στον Ελλαδικό χώρο στις αρχές της δεκαετίας του '90. Οι μετανάστες υπήρξαν και παραμένουν ο κινητήριο μοχλός για την ανάπτυξη του ελληνικού κεφαλαίου και την κερδοφορία -μικρών ή μεγάλων- αφεντικών. Αφενώς τα media που κατασκεύασαν την εικόνα του «εγκληματία ξένου», αφετέρου η πολιτική του ελληνικού κράτους που δεν αναγνώριζε κανένα δικαίωμα -πολιτικό ή εργασιακό- στους μετανάστες, έστρωσαν το έδαφος, ώστε στο πρόσωπο των μεταναστών να συμβαίνουν ασυδοσίες, αυθαιρεσίες και να εργάζονται πλήρως υποτιμημένοι, υφιστάμενοι στυγνή εκμετάλλευση. Οι μετανάστες αποτέλεσαν την εύκολη λεία, «την ευκαιρεία» για γρήγορο και εύκολο πλουτισμό των ντόπιων μικρών και μεγάλων αφεντικών. Ακόμα και σήμερα, 20 χρόνια σχεδόν από την έλευση των μεταναστών, οι συνθήκες εργασίας παραμένουν δυσμενέστερες από αυτές των ντόπιων, ενώ ταυτόχρονα βρίσκονται αντιμέτωποι με διάφορων ειδών ρατσιστικές συμπεριφορές και εκδηλώσεις είτε από τα media, είτε από το κράτος και τους θεσμούς, είτε από κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας.

Για εμάς βέβαια, το κυρίαρχο δίλημμα δεν είναι «εκμετάλλευση με τους παλιούς όρους ή εκμετάλλευση με τους νέους», αλλά ο αγώνας για μια αταξική κοινωνία, για το τέλος της μισθωτής σκλαβιάς. Μπορεί να ακούγεται ρομαντικό, αλλά είναι η πιο ρεαλιστική πρόταση για μια ζωή πιο αξιοπρεπή, από μια ζωή υποταγής, πειθαρχίας και μοιρολατρίας.

Καλούς αγώνες.

**Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου
Νοέμβριος 2009.**

Φλεβάρης

ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΗΝ ΔΙΕΚΚΕΝΤΡΙΚΗ

Λεχίες

☺ Δευτέρα 15

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

Εταιρείες Ενοικίασης Εργαζομένων

Ο νόμος 2956/01 θεσμοθέτησε τις εταιρείες προσωρινής απασχόλησης.

Οι Ε.Π.Α.- στην Ελλάδα δραστηριοποιούνται πάνω από 11 ΕΠΑ- έχουν ως αντικείμενο την παροχή εργασίας από μισθωτούς τους σε άλλον εργοδότη (έμμεσο εργοδότη) με τη μορφή της προσωρινής απασχόλησης. Επίσης, μπορούν να παίζουν το ρόλο του διαμεσολαβητή

στην «αγορά εργασίας» και να αναλαμβάνουν την αξιολόγηση ή και την κατάρτιση μισθωτών που εργάζονται σε άλλες επιχειρήσεις. Οι εργαζόμενοι που ενοικιάζονται σε άλλες επιχειρήσεις συνάπτουν σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου με την Ε.Π.Α., ο μισθός τους ορίζεται από τις εκάστοτε συλλογικές συμβάσεις και δεν μπορούν να εργάζονται στον ίδιο έμμεσο εργοδότη για διάστημα μεγαλύτερο από δεκαέξι μήνες.

Οι ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι, ο αριθμός των οποίων για την Ελλάδα υπολογίζεται περίπου στους 120.000, χρησιμοποιήθηκαν σε πρώτο χρόνο από μεγάλους δημόσιους οργανισμούς (ΟΤΕ, ΧΡΗΜΑΤΗΣΤΗΡΙΟ κ.α), ενώ έπειτα καθιερώθηκαν και στον ιδιωτικό τομέα. Οι ενοικιαζόμενοι υποτίθεται ότι θα κάλυπταν «έκτακτες ανάγκες».

ΛΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΑΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Μάρτης

Δελτίο

☺ Πέμπτη 25

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Απελευθέρωση Ωραρίου Λειτουργίας Καταστημάτων.

Ο νόμος 3377/05 καθιέρωσε σε εθνική κλίμακα ενιαίο ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων. Σύμφωνα με αυτό η λειτουργία των καταστημάτων επιτρέπεται από τις 5 το πρωί μέχρι τις 9 το βράδυ τις καθημερινές και από τις 5 το πρωί μέχρι τις 8 το βράδυ το Σάββατο. Παράλληλα έδωσε τη δυνατότητα στα οικεία νομαρχιακά συμβούλια να επιμηκύνουν το ωράριο αυτό κατά το δοκούν. Οι απόψεις των «ενδιαφερόμενων οργανώσεων», δηλαδή των σωματείων των εργαζόμενων, έχουν μόνο γνωμοδοτικό χαρακτήρα!

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΗΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Απριλίου

Αετός

☺ Δευτέρα 5

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Απελευθέρωση των απολύσεων

Σύμφωνα με τον εργασιακό νόμο 2874/00 οι επιχειρήσεις που απασχολούν από 21-200 άτομα μπορούν να απολύουν 4 άτομα τον μήνα, οι άνω των 200 ατόμων το 2% του προσωπικού τους και οι κάτω των 21 απεριόριστο αριθμό.

ΛΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΗΣΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Μάης

Απεργία

1η Μάη

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Νόμος για συλλογικές συμβάσεις

TU PEUX TE PRELASSER
DANS TON PAIS, MA
PETITE MÈRE ! NOUS NOUS
CHARGEONS D'EN FAIRE
DES MIETTES, JEUDI.
TOI ET TOUS CEUX QUI
TOSSEMENT, CE QU'ILS NOUS
ONT VOLÉ, VOUS VERREZ
APRÈS DEMAIN LES DENTS
NOUS SOMMES CAPABLES
VOUS AUREZ BEAU VOUS
CACHER, DERRIÈRE VOS
MURS, LA DYNAMITE
N'EST PAS FAITE
POUR DES PRUNES
TU ES PREVENUE
JE ME FOUS DE
TOI ET DE TOUT CE
QUE TU POURRAS
FAIRE

Ο νόμος 1264/82 προβλέπει ότι για τη δημιουργία σωματίου απαιτούνται τουλάχιστον 20 εργαζόμενοι. Ταυτόχρονα ο νόμος 1876/90 προβλέπει ότι για να μπορεί ένα επιχειρησιακό σωματείο να υπογράψει συλλογική σύμβαση στην εταιρεία στην οποία ιδρύθηκε, θα πρέπει ο εργοδότης να απασχολεί τουλάχιστον 50 άτομα!!! Αυτό έχει ως συνέπεια σε επιχειρήσεις με λιγότερα από 50 άτομα το σωματείο να στερείται ουσιαστικής διαπραγματευτικής δύναμης, ακόμα και αν όλοι οι εργαζόμενοι είναι μέλη του

Στρογγυλοκάθισε
στο παλάτι σου,
μπερούλα! εμείς
την Πτέμπη θα
τα κάνουμε όλα λίμπα.
Εσύ κι όλοι αυτοί
που έχουν ό,τι μας έχουν κλέμει,
θα δείτε μεθαύριο
τι μπορούμε να κάνουμε
όσο και αν κρυφτείτε
πίσω από τους τοίχους σας.
Το μπαρούτι δεν έγινε
για το τίποτα.
Σε προειδοποίησα.
Δεν μου καίγεται καρφί
για σένα και για ό,τι θα κάνεις.

Ανώδυνη επιστολή που έλαβε η ιδιοκτήτρια μιας παρισινής επιχείρησης την παραμονή κάποιου Πρωτομαγιάς (γύρω στο 1900).

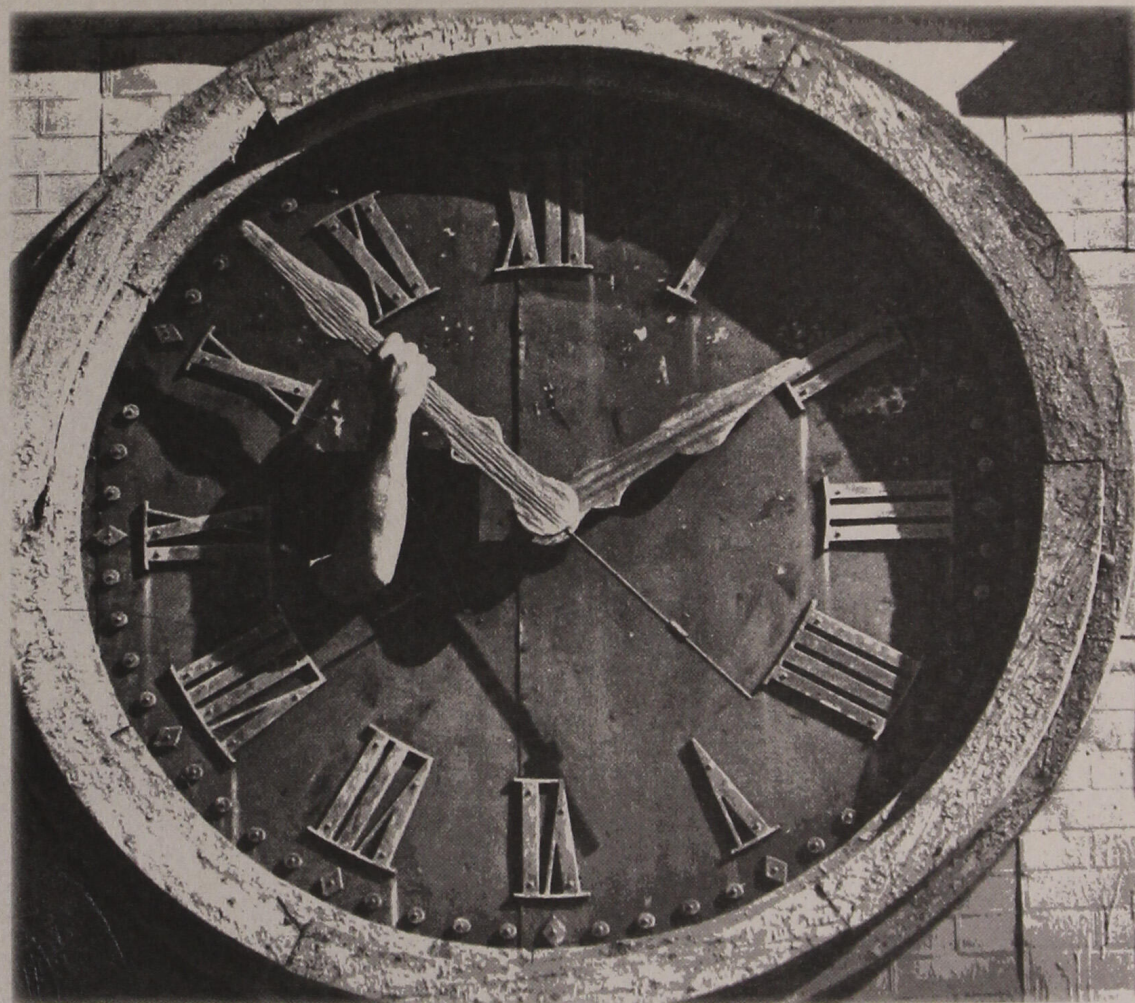
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΔΗΤΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Ιούνης

15 Ιούνη 2007 πεθαίνει ο συνάδελφος και αγωνιστής Μανώλης Κονταξίου, εν ώρα εργασίας, μετά από αλλεργικό σοκ που υπέστη εργαζόμενος σε συνθήκες καύσιωνα.

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

Ο νόμος 1892/90 έδωσε για πρώτη φορά στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα εξάμηνης διευθέτησης του χρόνου εργασίας, και συμπληρώθηκε από τους νόμους 2639/98 και 2874/00. Κατά τις εφαρμογές τους προέκυψαν διάφορα προβλήματα, έτσι λοιπόν, προκειμένου αυτά να ξεπεραστούν, ψηφίστηκε ο νόμος 3385/05. Ο νόμος 3385 προβλέπει τη δημιουργία δύο συστημάτων: ένα σύστημα τετράμηνης διάρκειας και ένα σύστημα ετήσιας διάρκειας. Στην περίπτωση του συστήματος τετράμηνης διάρκειας επιτρέπεται για μια χρονική περίοδο μέχρι τέσσερις μήνες να απασχολούνται οι εργαζόμενοι δύο ώρες την ημέρα πλέον του οκταώρου.

Στην περίπτωση του συστήματος ετήσιας διάρκειας ο μέγιστος διευθετούμενος χρόνος εργασίας ορίζεται σε 256 ώρες, με ανώτερο όριο αυξημένων ωραρίων τις 32 εβδομάδες το χρόνο. Το σύστημα αυτό δεν συνδέεται με την παράλληλη μείωση του ετήσιου εργάσιμου χρόνου, όπως προέβλεπε ο Ν. 2874/00. Για το σύστημα τετράμηνης διάρκειας τίθεται ως προϋπόθεση η ύπαρξη ενός «πρακτικού συμφωνίας» ανάμεσα στην εργοδοσία και το συνδικάτο (ή, εν τη απουσία αυτού, το συμβούλιο εργαζόμενων). Στην περίπτωση που τίποτα από τα δύο δεν υπάρχει απαιτείται η συμφωνία του συνόλου των εργαζόμενων της επιχείρησης. Η τελευταία προϋπόθεση δεν ισχύει για το σύστημα ετήσιας διάρκειας, κάτι που νομιμοποιεί την πλήρη αυθαιρεσία των αφεντικών! Τέλος, ο ανώτατος χρόνος ημερήσιας εργασίας με καθεστώς διευθέτησης είναι το δεκάωρο αντί του δωδεκάωρου που ίσχυε μέχρι σήμερα. Το δωδεκάωρο παραμένει ως ανώτατος ημερήσιος χρόνος απασχόλησης (με υπερωρίες στην περίπτωση που δεν ισχύει σύστημα διευθέτησης).

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Ιούλης

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Υπερωρίες

Ο νόμος 3385/05 επανέφερε το 48ωρο ως νόμιμο ανώτατο εβδομαδιαίο ωράριο (!). Το 40ωρο ορίζεται πλέον ως «συμβατικός εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας». Αυτός ο χαρακτηρισμός –συμβατικός- ανοίγει τον δρόμο για την κατάργηση του 8ωρου και την επιμήκυνση των ωρών εργασίας. Ακόμα, η υπερεργασία επιμηκύνθηκε σε 5 ώρες την εβδομάδα (ή 8 ώρες σε περίπτωση 6ημερης εργασίας) με παράλληλη μείωση της προσαύξησης στην αμοιβή από 50% σε 25%. Η υπερωρία θεωρείται πάνω από την 5η ώρα ή 8η ανάλογα με αν είναι πενθήμερη ή εξαήμερη εργασία και πληρώνεται με 50% προσαύξηση. Ενώ το κόστος των παράνομων υπερωριών (θεωρούνται αυτές όταν οι υπερωρίες ξεπερνούν τις 120 ώρες σε ετήσια βάση) μείωθηκε από 150% σε 100% επί του ωρομισθίου. Αξιοπρόσεκτη είναι και η σημειολογική μετονομασία των παράνομων υπερωριών σε «κατ' εξαίρεση υπερωρίες», μην υπενθυμίζετε το πόσο παράνομα είναι τ' αφεντικά.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Δευτερες

☺ Κυριακή 15

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Μερική Απασχόληση

Η μερική απασχόληση θεσμοθετήθηκε στην Ελλάδα το 1990, και το πλαίσιο λειτουργίας της συμπληρώθηκε από τους νόμους 2639/98 και 2874/00. Με τον νόμο 2639 εισήχθησαν ρητά και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα συμβάσεις ορισμένου χρόνου μερικής απασχόλησης, με ανώτατη διάρκεια τους 6 μήνες και την 4ωρη ημερήσια απασχόληση. Το καθεστώς της μερικής απασχόλησης στον ευρύτερο δημόσιο τομέα διευρύνθηκε ακόμα περισσότερο με τους νόμους 3174/03 και 3250/04.

Σε γενικές γραμμές οι παραπάνω νόμοι καθιέρωσαν τις συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου στους δημόσιους οργανισμούς, σε κάθε περίπτωση η διάρκεια εργασίας είναι από 18 έως 24 μήνες, ενώ η σύμβαση μπορεί να συναφθεί με τον εργαζόμενο μετά την πάροδο τουλάχιστον δύο ή τεσσάρων μηνών. Επιπλέον ο χρόνος εργασίας ορίζεται σε εβδομαδιαία βάση με μέγιστη διάρκεια τις 20 ώρες εβδομαδιαίως.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Οδηγία Μπολκεστάιν

Η οδηγία «Μπολκεστάιν», μεταξύ των άλλων, προβλέπει την πλήρη απελευθέρωση στον τομέα της παροχής υπηρεσιών που καλύπτουν το 70% της οικονομικής δραστηριότητας στις χώρες της Ε.Ε. Η οδηγία αφορά «όλες τις υπηρεσίες που αντιπροσωπεύουν μια οικονομική δραστηριότητα», έτσι αφήνει ανοιχτό το δρόμο στο ιδιωτικό κεφάλαιο να δραστηριοποιηθεί σε κάθε τομέα των υπηρεσιών που προσφέρονται επί πληρωμή, ακόμα και στις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας ή στην εκπαίδευση. Με αυτό τον τρόπο ανοίγεται δρόμος για την ιδιωτικοποίηση των πάντων.

Το πιο απροκάλυπτο της οδηγίας, υπέρ των συμφερόντων των αφεντικών, είναι η δυνατότητα να εγκαθίστατε μια εταιρεία πχ απο Λετονία σε άλλη χώρα πχ Γερμανία και ν' απασχολεί το προσωπικό της όχι με το εργατικό δίκαιο και τις αμοιβές της Γερμανίας αλλά με τα αντίστοιχα της Λετονίας. Αντίστοιχα μια Γερμανική εταιρεία μπορεί να μεταφέρει την έδρα της στην Βουλγαρία και να εφαρμόζει το εργατικό δίκαιο και τις αμοιβές που ισχύουν στην Βουλγαρία, όπου και αν βρίσκονται τα παραρτηματά της!!!

Σε πρώτο χρόνο, απ' όλα τα παραπάνω εξαιρούνται τα «κλειστά» επαγγέλματα καθώς και δημόσιοι τομείς όπως οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, οι μεταφορές, η υγειονομική περίθαλψη και οι δραστηριότητες που συνδέονται με την άσκηση δημόσιας εξουσίας καθώς και τα τυχερά παιχνίδια. Τα δύο τελευταία είμαστε σίγουροι ότι τ' αφεντικά δεν θα αφήσουν «ξένο χέρι να βουτήξει από το βάζο με το μέλι» για τα υπόλοιπα...

Το καλοκαίρι 2009 συζητήθηκε στην βουλή τότε και με ποιές προϋποθέσεις θα εφαρμοστεί η παραπάνω οδηγία στην Ελλάδα, αλλά προκυρήχθηκαν οι βουλευτικές εκλογές και έκτοτε το θέμα έχει «παγώσει»

Οκτώβρης

ΛΙΝΕΝΤΑ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΗΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Δελτία

☺ Πέμπτη 28

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Μεταναστευτική Πολιτική

Όσον αφορά τους μετανάστες, έχουν ψηφιστεί μια σειρά νόμων (26/10/01, 3386/05, 3536/07), τα τελευταία χρόνια που στην πράξη κάνουν πολύ δύσκολη, αργή και πολυδάπανη τη διαδικασία νομιμοποίησης των μεταναστών. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται ένας αριθμός ενσήμων για την λευκή ή πράσινη κάρτα (150-200 ένσημα ανάλογα με το είδος της εργασίας), οι μετανάστες εργαζόμενοι αρκετά συχνά ανασφάλιστοι, εξαναγκάζονται να αγοράζουν οι ίδιοι τα ένσημα τους, καλύπτοντας «τρύπες» στο ΙΚΑ. Επιπλέον

δεν είναι σίγουρο ότι στο μέλλον θα πάρουν σύνταξη από το ελληνικό κράτος. Αυτό σημαίνει ότι τα χρήματα από τις εισφορές- κρατήσεις τους μένουν καθαρά στο κράτος, που ως γνωστόν τα τζογάρουν στο χρηματιστήριο. Ακόμα απαιτούνται ατελείωτες ώρες υπομονής σε ουρές, όπου οι μπάτσοι φέρονται όσο πιο εξευτελιστικά μπορούν και διάφοροι δικηγόροι τους γυροφέρνουν σαν κοράκια ζητώντας τεράστια ποσά για να διαμεσολαβήσουν να προωθηθεί η αίτησή τους.

ΝΟΕΜΒΡΗΣ

ΑΝΕΛΕΥΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΗΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ΑΝΤΙΑΠΕΡΓΙΑΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Ο ν.1264/82 αναφέρεται ρητά στο «δικαίωμα της απεργίας». Σύμφωνα με το νόμο: απαγορεύεται κατά τη διάρκεια απεργίας η πρόσληψη απεργοσπαστών, η ανταπεργία (λοκ-άουτ) και τέλος δεν επιτρέπεται η δικαστική απαγόρευση της με ασφαλιστικά μέτρα. Η απεργία για να είναι «νόμιμη» θα πρέπει να τηρεί κάποιες προϋποθέσεις και συγκεκριμένα: Απαιτείται προειδοποίηση του εργοδότη (ή της επαγγελματικής του οργάνωσης) 24 τουλάχιστον ώρες πριν από την πραγματοποίηση της. Όμως για τους εργαζόμενους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο, στους ΟΤΑ, στα ΝΠΔΔ και στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, απαιτείται η γνωστοποίηση των αιτημάτων με δικαστικό επιμελητή 4 πλήρεις ημέρες πριν την πραγματοποίηση της απεργίας.

Ακόμα κατά τη διάρκεια της απεργίας η συνδικαλιστική οργάνωση πρέπει να διαθέτει το αναγκαίο προσωπικό για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων της επιχείρησης και την πρόληψη καταστροφών ή ατυχημάτων. Για επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, που η λειτουργία τους έχει ζωτική σημασία για τις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου, ο νόμος προβλέπει και προσωπικό για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου

Πάνω σ' αυτόν τον νόμο βασίζονται τ' αφεντικά για να κηρύσσουν τις απεργίες παράνομες και καταχρηστικές. Για παράδειγμα, την Άνοιξη και το Καλοκαίρι του 2008, η διοίκηση της ΔΕΗ σε αυτόν στήριξε τη βασική της επιχειρηματολογία για να κηρύξει «παράνομη και καταχρηστική» την απεργία των εργαζομένων της, αλλά απέτυχε λόγω τόσο της ενότητας τους όσο και της μαζικότητας της απεργίας.

Δεκέβρης

6 Δεκέμβρη 2008 δολοφονείται ο μαθητής Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος, από τον ειδικό φρουρό Επαμειν. Κορκονέα.

☺ Σάββατο 25

☺ Κυριακή 26

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Κατάληψη της γσσε

Σάββατο 6 Δεκέμβρη δολοφονείται εν ψυχρώ ο Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος, από τον μπάτσο Επαμ. Κορκονέα, στα Εξάρχεια. Το ίδιο βράδι ξεσπούν συγκρούσεις σε όλη την Ελλάδα. Σε αρκετές πόλεις συνεχίζονται και τις επόμενες μέρες. Ο κόσμος είναι στους δρόμους εκφράζοντας την οργή του για χιλιάδες διαφορετικούς λόγους και με άλλους τόσους τρόπους. Στα πλαίσια της εξέγερσης πρωτοβουλία σωματείων, εργατικών ομάδων και ατόμων καταλαμβάνουν το κτήριο της γσσε στην Πατνσιών.

«Εμείς, οι χειρώνακτες εργάτες υπάλληλοι, άνεργοι, προσωρινοί, ντόπιοι και μετανάστες, που δεν είμαστε τηλεθεατές και συμμετέχουμε από το Σάββατο βράδυ, μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στις διαδηλώσεις, στις συγκρούσεις με την αστυνομία, στις καταλήψεις του κέντρου και των γειτονιών, που πολλές φορές χρειάστηκε να παρατήσουμε τη δουλειά μας και τις καθημερινές μας υποχρεώσεις για να βρεθούμε στο δρόμο με τους μαθητές, τους φοιτητές και τους άλλους προλετάριους που αγωνίζονται.

Αποφασίσαμε να καταλάβουμε το κτήριο της γσσε για

Να το μετατρέψουμε σε χώρο ελεύθερης έκφρασης και συνάντησης των εργατών...

...Να στηλιτεύσουμε και να αποκαλύψουμε το ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στην υπονόμευση της εξέγερσης...

...Να προωθήσουμε την ιδέα της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης στους χώρους δουλειάς, τις επιτροπές αγώνα και τις συλλογικές διαδικασίες βάσης καταργώντας τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές...

...Όπως παλεύουμε ώστε να μην αφήσουμε τη ζωή μας στα χέρια των αφεντικών και των συνδικαλιστών αντιπροσώπων έτσι δε θ' αφήσουμε στα χέρια του κράτους και των δικαστικών μηχανισμών του κανένα από τους συλληφθέντες εξεγερμένους...»

(Απόσπασμα από το κείμενο που ακολούθησε την κατάληψη της γσσε.)

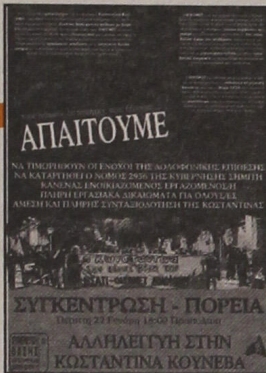
Απολογισμός δράσης της ΣΒΒΟΔ

Δεκέμβρης 2008

Με αφορμή τα γεγονότα του Δεκέμβρη:

- ▶ Συμμετοχή με μπλοκ στην πανελλαδική απεργία, όπου την τελευταία στιγμή η γοσε ακύρωσε την προγραμματισμένη πορεία και διοργάνωσε απλά συγκέντρωση.
- ▶ Έκδοση έκτακτου «στο ρελαντι»
- ▶ Κήρυξη απεργίας στις 18 Δεκέμβρη.
- ▶ Συμμετοχή στην κατάληψη της γοσε.

Γενάρης 2009

- ▶ Πέμπτη 22 Γενάρη, κάλεσμα σε διαδήλωση για την Κ. Κούνεβα.

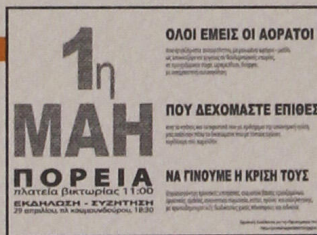
Μάρτης

- ▶ 14 Μάρτη, κάλεσμα για δημιουργία ανοιχτής συνέλευσης για τη διοργάνωση της 1ης Μάη 2009.

Απριλίου

- ▶ Εξόρμηση και παρέμβαση αλληλεγγύης στο μαγαζί «Κος Ψητόπουλος» στο Ζωγράφου, όπου εργάζεται συνάδελφος και απειλούταν με απόλυση λόγω συνδικαλιστικής δράσης.
- ▶ Τετάρτη 29 Απρίλη, εκδήλωση- συζήτηση, στα πλαίσια της 1ης Μάη, μαζί με τη συνέλευση για την εργατική πρωτομαγιά στην πλατεία Κουμουνδούρου.

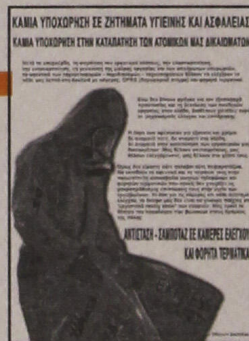
Μάης

- ▶ Συγκέντρωση- πορεία την ημέρα της 1ης Μάη.
- ▶ Αποκλεισμός της pizza express, λόγω της απόλυσης συναδέλφου.

Ιούνιος

- ▶ Έκδοση αφίσας για τα πολυμυχανήματα PDA, με αφορμή την απόλυση μέλους της ΣΒΒΟΔ έπειτα από άρνηση δική του να το πάρει
- ▶ Πάρτυ οικονομικής ενίσχυσης στο Λόφο του Στρέφου με έκθεση της εφημερίδας του σωματείου «στο ρελαντι».

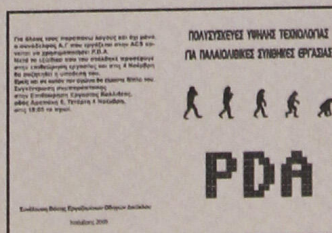
Σεπτέμβρης

- ▶ Στήριξη του απεργιακού αποκλεισμού της wind στις 3/09 για την παράνομη απόλυση συνδικαίστριας, που τελικά πάρηκε πίσω.
- ▶ 18/09 αποκλεισμός της εταιρείας WW διαδίκτυα, λόγω απόλυσης συνδικαλιστή συναδέλφου.

Οκτώβρης

- ▶ Εκδήλωση για τα πολυμυχανήματα PDA

Νοέμβρης

- ▶ 4/11 Παρέμβαση στην Επιθεώρηση Εργασίας Καλλιθέας για υπόθεση συναδέλφου που αρνείται να χρησιμοποιεί pda και εργάζεται στην ACS.
- ▶ Σάββατο 28 Νοέμβρη Μοτοπορεία με αφορμή τις διεκδικήσεις μας.
- ▶ Έκδοση ημερολογίου οικονομικής ενίσχυσης.

Για το έτος 2009 κυκλοφόρησαν 4 τεύχη "στο ρελαντι"

Ο χώρος της ΣΒΒΟΔ είναι ανοιχτός καθημερινά από 12:30-14:00, Ομήρου Σκυλίτση 10, τηλ: 210 8822277
Στον χώρο λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη

